

Taxa inom miljöbalkens område

2020-03-03

Dnr 2019.1266

Innehåll

Inledning	3
Utgångspunkter	3
Formella grunder för avgifter inom miljöbalkens område	3
Självkostnadsprincipen	4
Likställighetsprincipen.....	5
Förbud mot beslut med tillbakaverkande kraft (sk Retroaktivitetsförbudet)	5
Administrativa rutiner	6
Kommunfullmäktiges beslut om taxa	6
Överklagande av beslut om taxa	6
Avgiftsbeslut i enskilda ärenden	6
Överklagande av avgiftsbeslut i enskilda fall	8
Taxa för prövning och tillsyn inom miljöbalkens område	9

Inledning

Utgångspunkter

Enligt miljöbalken är det verksamhetsutövaren som har att visa att verksamheten inte medför olägenhet för människors hälsa eller miljön. Verksamhetsutövaren ska ha en fungerande egenkontroll och bekosta erforderliga utredningar och undersökningar.

Principen att förorenaren ska betala ligger till grund för ekonomiska ställningstaganden inom miljö- och hälsoskyddsområdet. Principen ingår i Rio-dokumentet (Polluter Pays Principle) och i EU:s Rom-fördrag. Riksdagen har med detta som grund haft som utgångspunkt att myndigheternas verksamhet enligt miljöbalken som huvudprincip ska vara avgiftsfinansierad.

Formella grunder för avgifter inom miljöbalkens område

Allmänna regler i kommunallagen

Kommunernas rätt att ta ut avgifter allmänt sett framgår av 2 kap. 5 § kommunallagen, som har följande lydelse:

”Kommuner och landsting får ta ut avgifter för tjänster och nyttigheter som de tillhandahåller. För tjänster eller nyttigheter som de är skyldiga att tillhandahålla får dock avgifter endast tas ut om det följer av lag eller annan författning”.

Första stycket ger kommunerna rätt att ta ut avgifter inom hela den kommunallagsreglerade sektorn. Det enda kravet är att kommunen tillhandahåller en tjänst eller nyttighet som motprestation. Det gäller även ”frivilliga uppgifter” som tillhandahålls inom ramen för en obligatorisk verksamhet (se prop. 1993/94:188 sid.79-80). Detta innebär att kommunerna har möjlighet att ta ut avgifter för frivillig uppdragsverksamhet inom miljöbalkens tillämpningsområde eller för uppdragsverksamhet som anknyter till dessa områden.

Regler i miljöbalken

Särskilda föreskrifter om avgifter för kommunernas verksamhet finns i miljöbalken i 27 kap. 1 § första stycket:

”Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgift för myndigheters kostnader för prövning och tillsyn enligt denna balk eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av balken samt för prövning och tillsyn med anledning av EU-förordningar inom denna balks tillämpningsområde. Kommunfullmäktige får meddela föreskrifter om sådana avgifter när det gäller en kommunal myndighets verksamhet”.

Första meningen bemyndigar regeringen att meddela föreskrifter om avgifter och prövning, främst för prövning och tillsyn som utförs av statliga myndigheter. Regeringen har med stöd av bemyndigandet utfärdat förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken. Förordningen innehåller bl.a. regler om avgifter för miljöfarlig verksamhet, för vattenverksamhet, för kemiska produkter och biotekniska organismer samt för viss övrig verksamhet.

SKELLEFTEÅ KOMMUN

Förordningen gäller även kommunernas prövning och tillsyn enligt miljöbalken i vissa avseenden. Enligt 1 kap. 2 § i förordningen gäller bestämmelserna i 9 kap. 4 och 5 §§ i förordningen för en kommunal myndighets verksamhet.

Andra meningen innebär att riksdagen har delegerat normgivningsmakten om avgifter för kommunal verksamhet enligt miljöbalken direkt till kommunerna. Det är *kommunerna själva* – genom kommunfullmäktige – som utfärdar föreskrifter om avgifter för sin verksamhet bestående i prövning och tillsyn enligt balken. Det krävs ingen fastställelse eller något godkännande av statlig myndighet för att kommunfullmäktiges beslut om avgifter ska gälla. Det är en annan sak att kommunfullmäktiges beslut om avgifter kan överklagas till förvaltningsrätten genom bestämmelserna om laglighetsprövning i 13 kap. kommunallagen.

Bemyndigandet gäller avgifter för prövning och tillsyn, vilket innebär en möjlighet för kommunerna att ta ut avgifter för:

- tillståndsprövning enligt balken eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av balken
- dispensprövning enligt balken eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av balken
- handläggning av anmälan av verksamhet
- tillsyn över tillståndspliktig verksamhet
- tillsyn över anmälningspliktig verksamhet
- övrig tillsyn (t.ex. bostäder, förorenade områden och U-verksamheter som inte finns listade)
- tillsyn över hänsynsreglerna (2 kap. miljöbalken)

Självkostnadsprincipen

Storleken på de avgiftsuttag som får ske regleras inte i någon av lagarna inom miljö- och hälsoskyddsområdet.

För kommunal verksamhet gäller allmänt självkostnadsprincipen som uttrycks i 2 kap. 6 § kommunallagen.

”Kommuner och landsting får inte ta ut högre avgifter än som motsvarar kostnaderna för de tjänster eller nyttigheter som de tillhandahåller”.

Självkostnadsprincipen syftar på det *totala avgiftsuttaget för en verksamhet*. Kostnaderna i det enskilda fallet har inte någon betydelse för tillämpningen av självkostnadsprincipen.

Självkostnadsprincipen innebär inte att avgifterna aldrig får överstiga kostnaderna. Det totala avgiftsuttaget får emellertid inte överstiga de totala kostnaderna för verksamheten under en längre tid (se bl.a. Dalman m.fl. – Kommunallagen, kommentarer och praxis, 2011, sid. 499).

I motiven till miljöbalken uttalas härom (prop. 1997/98:45 del 1 sid. 516):

SKELLEFTEÅ KOMMUN

”Utgångspunkten bör vara att avgifterna skall täcka en myndighets kostnader för verksamhet enligt miljöbalken, främst prövningen och tillsyn (självkostnadsprincipen). Något överskott skall däremot inte uppkomma.”

Vid beräkningen av självkostnaderna får, utöver externa kostnader, alla relevanta direkta och indirekta kostnader som verksamheten ger upphov till tas med. Exempel på direkta kostnader är personalkostnader, personalomkostnader (pensionskostnader), material och utrustning, försäkringar m.m. Exempel på indirekta kostnader är lokalkostnader, kapitalkostnader och administrationskostnader. Verksamhetens eventuella andel av kommunens centrala service- och administrationskostnader bör också räknas med (se bl.a. prop. 1993/94:188 sid. 85).

En kommuns eventuella uppdragsverksamhet i anslutning till miljöbalken bör betraktas som en självständig verksamhet i självkostnadshänseende eftersom den inte grundas på miljöbalkens bestämmelser. Detsamma gäller uppdragsverksamhet i anslutning till övrig lagstiftning inom miljö- och hälsoskyddsområdet.

Likställighetsprincipen

Miljöbalken innehåller inte några särskilda regler om hur avgifternas storlek i det enskilda fallet ska bestämmas eller annorlunda uttryckt hur de totala kostnaderna ska fördelas på dem som är avgiftsskyldiga.

Av betydelse för avgiftsuttaget i enskilda fall i kommunal verksamhet är däremot den s.k. likställighetsprincipen, som uttrycks i 2 kap. 3 § kommunallagen.

”Kommuner och landsting ska behandla sina medlemmar lika, om det inte finns sakliga skäl för något annat”.

Bestämmelsen innebär att särbehandling av vissa kommunmedlemmar eller grupper av kommunmedlemmar endast är tillåten på objektiva grunder. Likställighetsprincipen innebär vid fördelning av avgifter att lika avgift ska utgå för lika prestation eller att kommunmedlemmar som befinner sig i motsvarande läge ska betala samma avgifter. Kommunen får t.ex. inte ta ut andra avgifter av fritidsboende än av permanentboende för samma handläggning. Likställighetsprincipen medger heller ingen inkomstfördelande verksamhet. Däremot finns det inget hinder mot att differentiera avgifterna med hänsyn till kostnadsskillnader mellan olika prestationer. Inom vissa ramar tillåts även schabloniserade taxor.

Om det finns sakliga skäl, är det godtagbart att bara avgiftsbelägga viss prövning och tillsyn enligt miljöbalken. Sådana sakliga skäl kan bl.a. vara verksamhetens ”miljöfarlighet” typiskt sett och den tid och de övriga resurser ett ärende tar i anspråk. Det bör dock upprepas att den uttalade målsättningen med miljöbalken är att verksamheten så långt möjligt avgiftsfinansieras. Motsvarande målsättning förefaller rimlig även ifråga om övrig verksamhet inom miljö- och hälsoskyddet.

Förbud mot beslut med tillbakaverkande kraft (sk Retroaktivitetsförbudet)

Kommunfullmäktige ska ha fattat beslut om taxorna innan de börjar tillämpas.

I rättspraxis har det sedan länge ansetts vara otillåtet med retroaktiva kommunala avgifter fränsett vissa speciella undantagsfall. Detta förbud framgår direkt av 2 kap. 4 § kommunallagen:

”Kommuner och landsting får inte fatta beslut med tillbakaverkande kraft till nackdel för medlemmarna. Sådana beslut får dock fattas om det finns synnerliga skäl för det”.

Administrativa rutiner

Kommunfullmäktiges beslut om taxa

Det framgår direkt av ordalydelsen i 27 kap. 1 § miljöbalken att det är kommunfullmäktige som ska fatta beslut om avgifter för kommunal verksamhet enligt miljöbalken.

Kommunfullmäktige kan delegera beslutanderätten till kommunstyrelsen eller annan kommunal nämnd att anpassa taxan med hänsyn till prisutvecklingen. Det måste då klart framgå av kommunfullmäktiges beslut till vilken nämnd och på vilka villkor delegering sker.

I övrigt kan kommunfullmäktige inte delegera rätten att besluta om taxan till nämnd. Detta innebär att ändringar av taxan (fränsett indexuppräknings) måste beslutas av kommunfullmäktige. Det bör framhållas att taxestöd krävs för att avgifter ska kunna tas ut för prövning eller tillsyn enligt miljöbalken.

Om kommunen väljer att inte avgiftsbelägga viss prövning eller tillsyn, innebär det att den verksamheten behöver skattefinansieras.

Överklagande av beslut om taxa

Kommunfullmäktiges beslut om taxan (eller, efter delegation, kommunal nämnds beslut om indexuppräknings av taxan) kan överklagas enligt reglerna om laglighetsprövning (kommunalbesvär) i 13 kap. kommunallagen. Varje kommunmedlem har rätt att få lagligheten av sådant beslut prövat. Överklagande ska ha kommit in till förvaltningsrätten inom tre veckor från den dag då protokollsjustering har tillkännagivits på kommunens anslagstavla.

Det bör observeras att kommunens beslut inte behöver vinna laga kraft innan taxan börjar tillämpas. Taxan gäller från och med det datum då protokollet med beslutet har justerats, om inte senare tidpunkt angivits.

Avgiftsbeslut i enskilda ärenden

Ansvarig nämnd/delegation till tjänstemän

Tillämpningen av taxan och debiteringen i enskilda fall ankommer på den eller de kommunala nämnder som svarar för uppgiften i fråga. I de fall flera kommunala nämnder utövar tillsyn över en verksamhet bör samråd ske mellan nämnderna om hur debiteringen av tillsynsavgifterna ska ske.

SKELLEFTEÅ KOMMUN

Beslut om påförande av avgift kan fattas av tjänstemän eller av enskilda förtroendevalda endast efter delegation. Om beslutanderätten i fråga om avgifter inte delegeras, ligger beslutanderätten kvar hos den ansvariga kommunala nämnden.

Effektivitetsskäl talar för att rätten att fatta beslut om avgifter bör delegeras till tjänstemännen. Vi vill betona vikten av att nämndernas delegationsordningar anpassas till gällande regler.

Beslutsunderlaget

Uppgifter om verksamhetens art och omfattning som behövs för att avgiften ska kunna bestämmas lämnas som regel av verksamhetsutövaren själv. Det är naturligt att så sker i tillstånds- och dispensansökningar eller i anmälningsärenden. Även i övriga tillsynsärenden bör sådana uppgifter normalt inhämtas från verksamhetsutövaren själv.

Det är givetvis inget som hindrar att uppgifter av betydelse för avgiftsuttaget beaktas även om verksamhetsutövaren inte lämnat dem, det kan t.ex. vara uppgifter från andra myndigheter, från grannar eller iakttagelser vid inspektionsbesök.

När en verksamhet klassificeras för första gången bör underlag om föreslagen tidsfaktor kommuniceras

Avgiftsbeslutet

Prövningsavgifter utgår som fasta avgifter eller som timavgift och tas ut i samband med att en ansökan eller en anmälan kommer in när beslut fattas i prövningsärendet.

Fasta tillsynsavgifter påförs årligen och i förskott. De utformas så att de gäller tills vidare. Nytt beslut om avgift behöver då inte fattas varje år, utan så länge avgiften är den samma eller endast har uppräknats med index, räcker det med att en räkning som grundas på det tidigare fattade avgiftsbeslutet skickas ut årligen.

En myndighets beslut om betalning av avgifter inom miljöbalkens område får verkställas enligt utskönningsbalken om avgiften inte betalas. Detta innebär att avgiftsfrågan inte behöver underkastas prövning i allmän domstol, utan att kommunen direkt kan begära utmätning med stöd av beslutet om påförande av avgift i det enskilda fallet.

Överlåtelse av företag och upphörd verksamhet

Avgiftsskyldigheten åligger i princip den som bedriver verksamheten eller vidtar den åtgärd som föranleder avgiftsuttag. Om en verksamhet överlåts under ett "avgiftsår", men i övrigt bedrivs oförändrad och fakturering av avgiften ännu inte har skett, kan det vara lämpligt att tillstålla respektive utövare separata fakturor i proportion till den tid de bedrivit verksamheten, givetvis under förutsättning att kommunen underrättats om ändringen. Har tidigare verksamhetsutövare påförts avgift för hela året innan överlåtelsen sker, får det förutsättas att frågan regleras mellan säljaren och köparen.

Vid en konkurs övergår konkursgäldenärens rättigheter och skyldigheter enligt miljöbalken till konkursboet. Detta innebär att avgifter som förfaller till betalning efter konkursbeslutet ska betalas av konkursboet. Detta gäller oavsett om konkursförvaltaren driver verksamheten vidare eller ej.

Mervärdesskatt

Mervärdesskatt ska inte tas ut på avgifter som baseras på myndighetsutövning. Mervärdesskatt tas däremot ut på avgifter enligt uppdragstaxa.

Vad avgiftsbeslut bör innehålla

I beslut om avgift bör framgå:

- Med stöd av vilka bestämmelser som avgiften har debiterats.
- Att beslutet avser årlig tillsynsavgift.
- Hur betalning ska ske.
- När betalning ska ske.
- Att beslutet gäller till dess ändring av verksamheten eller taxekonstruktionen sker.
- I den mån kommunen så förordnat, att beslutet ska gälla omedelbart.
- Att mervärdesskatt inte betalas på avgiften.
- Att avgiften kan komma att uppräknas årligen med en procentsats motsvarande förändringen i konsumentprisindex eller efter kommunfullmäktiges beslut om ny timavgift.
- Att årsavgiften inte omfattar inspektioner och andra tillsynsinsatser vid villkorsöverträdelser, om verksamhetsutövaren inte följer förelägganden, eller vid extraordinära händelser.
- Hur avgiftsbeslutet kan överklagas (regler om detta finns i 33-44 §§ förvaltningslagen).

Överklagande av avgiftsbeslut i enskilda fall

En kommunal nämnds beslut om påförande av avgift i enskilda fall enligt miljöbalken, överklagas hos länsstyrelsen.

Eftersom avgiftsbeslut är överklagbara, måste varje beslut förses med en information om hur man överklagar nämndens beslut. Överklagandet ska ha kommit in till beslutsmyndigheten inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet. Tiden för överklagande räknas således från dagen för delgivningen av beslutet. Underlåter beslutsmyndigheten att delge beslutet, leder det till att det inte finns någon tidsgräns för överklagande. I normalfallet medför detta inte några problem. Om man kan förutse att en obegränsad besvärstid skulle kunna skapa problem i den fortsatta handläggningen av ärendet, bör beslutet emellertid delges så att tiden för överklagande fixeras.

Det kan nämnas att om nämnden endast fastställt en klassning av en verksamhets miljöfarlighet inför kommande avgiftsbeslut, föreligger inget överklagbart beslut (jfr. Kammarrättens i Sundsvall beslut den 10 juni 1993 i mål nr 813-1992 angående tillämpligheten av 10 § förordningen om avgift för myndigheters verksamhet enligt miljöskyddslagen) och en dom den 31 januari 2012 från Mark- och miljödomstolen i Växjö (mål nr M 4277-11).

Taxa för prövning och tillsyn inom miljöbalkens område

Inledande bestämmelser

1 § Denna taxa gäller avgifter för Skellefteå kommuns kostnader för prövning och tillsyn enligt miljöbalken, bestämmelser meddelade med stöd av miljöbalken eller EU:s förordningar inom miljöbalkens tillämpningsområde, bl.a. vad gäller naturvård och kulturvård, skydd av områden, miljöfarlig verksamhet, hälsoskydd, verksamheter som orsakar miljöskador, vattenverksamhet, skötsel av jordbruksmark, kemiska produkter och biotekniska organismer och varor, avfall och producentansvar.

Utöver vad som anges i denna taxa kan ersättning till kommunen utgå bl.a. enligt 26 kap. 22 § miljöbalken för undersökningskostnader och enligt 25 kap. 2 § miljöbalken för rättegångskostnader.

2 § Avgift enligt denna taxa ska betalas för

1. Handläggning och andra åtgärder med anledning av ansökningar om tillstånd, dispens eller undantag.
2. Handläggning och andra åtgärder med anledning av anmälan av verksamhet eller åtgärd.
3. Handläggning och andra åtgärder vid tillsyn i övrigt.

3 § Avgift enligt denna taxa tas inte ut för

1. Tillsyn som föranleds av klagomål som är obefogat och inte kräver utredning.
2. Handläggning som föranleds av ett beslut av nämnd enligt miljöbalken eller EU-förordningar inom miljöbalkens område överklagas.
3. Upprättande av ansökan om utdömande av vite.

4 § Beslut om avgift eller om nedsättning eller efterskänkande av avgift fattas av bygg- och miljönämnden.

5 § Enligt 27 kap. 3 § miljöbalken är alla som är skyldiga att betala avgift enligt denna taxa eller enligt 26 kap. 22 § miljöbalken skyldiga att lämna de uppgifter som behövs för att avgiftens eller ersättningens storlek ska kunna bestämmas.

Timavgift

6 § Avgiftsuttag sker

1. I förhållande till de avgiftsnivåer som motsvaras av handläggningstid enligt taxebilaga 1 (*fast avgift*),
2. I förhållande till den årliga handläggningstid som anläggningen eller verksamheten tilldelats i taxebilaga 2 (*fast årlig tillsynsavgift*),
3. I förhållande till den faktiskt nedlagda tillsynstiden i det enskilda ärendet (*timavgift*) och
4. Enligt de andra grunder som anges i taxan.

7 § Vid tillämpningen av denna taxa är timavgiften handläggningskostnaden per hel timme handläggningstid 1200 kr.

SKELLEFTEÅ KOMMUN

8 § I de fall timavgift tas ut i förhållande till faktiskt nedlagd handläggningstid avses med handläggningstid den sammanlagda tid som varje tjänsteperson vid nämnden har använt för handläggning och andra åtgärder såsom inläsning av ärendet, kontakter med parter, samråd med experter och myndigheter, inspektioner, revisioner och provtagning och kontroller i övrigt, beredning i övrigt av ärendet samt föredragning av beslut.

Avgift tas ut för varje halv timme nedlagd handläggningstid. Om den sammanlagda handläggningstiden understiger en halv timme per år tas ingen timavgift ut. För inspektioner, mätningar och andra kontroller som utförs vardagar mellan 19.00 och 07.00, lördagar, söndagar, julafton, nyårsafton, påskafton, trettondagsafton, midsommarafton och helgdagar, tas avgift ut med 1,5 gånger ordinarie timavgift.

9 § Bygg- och miljönämnden får för varje kalenderår (avgiftsår) besluta att höja de i denna taxa antagna fasta avgifterna och timavgifterna med den procentsats för det innevarande kalenderåret i Prisindex för kommunal verksamhet (PVK) som finns publicerad på Sveriges kommuner och landstings (SKL) webbplats i oktober månad. Utgångspunkt för indexuppräknung är oktober månad 2019.

Avgifter för ansökningar om tillstånd, dispens eller undantag

10 § Avgift för prövning av ansökningar om tillstånd, dispens eller undantag ska betalas som antingen *fast avgift* genom tillämpning av den avgiftsnivå som anges i taxebilaga 1 eller i form av *timavgift* genom att den faktiskt nedlagda handläggningstiden i ärendet multipliceras med timavgiften.

Avgift för prövning ska betalas för varje avgiftsbelagt ärende som ansökningen avser.

11 § Om det i ett beslut om tillstånd föreskrivs att en anordning inte får tas i bruk förrän den har besiktigats och godkänts av nämnden ingår kostnaden för en sådan besiktning i den fasta avgiften. Kan anordningen inte godkännas vid den besiktningen och ny besiktning måste ske vid ytterligare ett tillfälle, tas timavgift ut för den ytterligare handläggningstiden.

12 § Avgift för prövning av ansökan om tillstånd, dispens eller undantag ska erläggas av sökanden.

13 § Avgift för prövning ska erläggas även om ansökan avslås. Avgift tas inte ut för en ansökan som återkallas innan handläggning påbörjas.

14 § I ärenden om ansökan om tillstånd till miljöfarlig verksamhet som prövas av kommunen är sökanden i förekommande fall även skyldig att ersätta kommunens kostnader enligt 19 kap. 4 och 5 §§ miljöbalken för sakkunniga som har tillkallats av kommunen och för kungörelser i ärendet. Sökanden är även skyldig att ersätta kommunens kostnader för kungörelser i ärendet om tillstånd, dispens eller undantag enligt 7 kap. miljöbalken eller förordningen (1998:1252) om områdesskydd.

SKELLEFTEÅ KOMMUN

15 § Utöver avgift för prövning av tillstånd, dispens eller undantag, kan avgift för tillsyn komma att tas ut för den verksamhet eller åtgärd som prövningen avser enligt vad som anges i denna taxa.

Avgifter för anmälningsärenden

16 § Avgift för handläggning av anmälan av verksamhet eller åtgärd ska betalas i form av *fast avgift* motsvarande den för verksamheten eller åtgärden föreskrivna avgiftsnivån i taxebilaga 1, eller genom att den faktiskt nedlagda handläggningstiden i ärendet multipliceras med timavgiften eller enligt de grunder i övrigt som anges i taxebilaga 1.

Avgift med anledning av handläggning av anmälan ska betalas för varje avgiftsbelagt ärende som anmälan avser. Om en anmälan omfattar flera miljöfarliga verksamheter enligt taxebilaga 2 ska full avgift betalas för den punkt som medför den högsta avgiften med tillägg av 25 procent av summan av de belopp som anges för övriga verksamheter.

Avgift tas inte ut för anmälan som återkallas innan handläggningen har påbörjats.

17 § Avgift för handläggning av anmälan ska betalas av den som driver eller avser att bedriva verksamheten eller vidta åtgärden.

I ärenden om anmälan av miljöfarlig verksamhet med beteckningen C i miljöprövningsförordningen är denne i förekommande fall skyldig att ersätta kommunens kostnader för kungörelser i ärendet.

18 § Utöver avgift med anledning av handläggning av anmälan, kan avgift för tillsyn komma att tas ut för den verksamhet eller åtgärd anmälan avser enligt vad som anges i denna taxa.

Avgift för återkommande tillsyn

19 § För återkommande tillsyn över sådan miljöfarlig verksamhet eller åtgärder med en fastställd prövningsnivå (A eller B) enligt miljöprövningsförordningen ska en *fast årlig avgift* betalas enligt vad som framgår av taxebilaga 2.

För återkommande tillsyn över sådan verksamhet eller åtgärd med fastställd anmälningsplikt (C) enligt miljöprövningsförordningen eller hälsoskyddsverksamheter som ska anmälas enligt förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd (H) ska en fast årlig avgift betalas enligt vad som framgår av taxebilaga 2.

Industriutsläppsverksamhet

20 § För industriutsläppsverksamheter, de verksamheter som markerats med (-i) i miljöprövningsförordningen, betalas ett årligt tillägg till den årliga tillsynsavgiften om 20 timmar multiplicerat med aktuell timavgift. Sådant tillägg tas inte ut för de industriutsläppsverksamheter som redan har tilldelats 90 timmar eller mer i taxebilaga 2.

Avgifter vid ändrat tillsynsbehov

SKELLEFTEÅ KOMMUN

21 § För verksamheter som omfattas av *fast årlig tillsynsavgift* får nämnden i särskild ordning besluta om extraordinär tillsynsavgift. Denna avgift tas ut för ett visst år om den faktiskt utförda tillsynen överskrider den tillsynstid som motsvaras av den fasta avgiften och denna tillsyn är föranledd av att verksamhetsutövaren bryter mot villkor, inte följer förelägganden eller förbud eller som orsakats av yttre påverkan i större omfattning.

Extraordinär tillsynstid beräknas som timavgift enligt § 6 och ska betalas i efterskott av den som är verksamhetsutövare vid tillsynens utförande.

Avgift för regelbunden tillsyn

22 § Om en verksamhetsutövare har verksamheter med verksamhetskoder inom tre eller flera olika verksamhetsgrupper som har egna rubriker i bilaga 2, så ska total avgift motsvara timmarna från verksamhetsgruppen med det högst angivna timantalet i bilaga 2 med ett tillägg om 25 procent.

23 § För regelbunden tillsyn över sådana verksamheter eller åtgärder som saknar fastställda krav på anmälan ("U" och "UH") ska avgift betalas i form av timavgift genom att den faktiskt nedlagda handläggningstiden i ärendet multipliceras med timtaxan enligt vad som framgår av bilaga 3.

För återkommande tillsyn över de verksamheter som saknar fastställda krav på anmälan ("U" och "UH") och finns upptagna i taxebilaga 2 ska en fast årlig avgift betalas enligt vad som framgår av taxebilaga 2

24 § För verksamheter som tillståndsprövats ska avgiften bestämmas med utgångspunkt ifrån vad som anges i tillståndsbeslut i fråga om produktionsvolym eller liknande.

25 § Fast årlig avgift omfattar kalenderår och ska betalas i förskott. Sådan avgift ska betalas från och med det kalenderår som följer efter det att beslut om tillstånd till verksamheten har meddelats eller anmälan skett - eller i de fall tillstånd eller anmälan inte krävs - verksamheten har påbörjats. För tillsyn som sker dessförinnan och som inte ingår i avgift för provning eller för handläggning av anmälan, tas timavgift ut.

Fast årlig avgift ska betalas med helt avgiftsbelopp för varje påbörjat kalenderår som verksamheten bedrivs.

26 § Avgift för tillsyn ska betalas av den som bedriver eller avser att bedriva verksamheten eller vidta åtgärd som föranleder avgiften. Tillsyn över miljöskador enligt 10 kap. miljöbalken, ska betalas av den som enligt 10 kap. miljöbalken är ansvarig för avhjälpande eller kostnader.

Avgift för tillsyn i övrigt

27 § Avgift för tillsyn i övrigt ska betalas i form av timavgift genom att den faktiskt nedlagda handläggningstiden i ärendet multipliceras med timtaxan eller enligt de grunder som i övrigt anges i taxebilaga 1.

SKELLEFTEÅ KOMMUN

28 § Avgift för tillsyn betalas av den som bedriver eller avser att bedriva verksamheten, vidtar åtgärd eller i annat fall kan anses ha gett upphov till olägenheter som föranleder tillsynsåtgärder. Tillsyn över miljöskador enligt 10 kap. miljöbalken ska betalas av den som enligt 10 kap. miljöbalken är ansvarig för avhjälpande eller kostnader.

Nedsättning av avgift

29 § Om det finns särskilda skäl med hänsyn till verksamhetens art, omfattning, tillsynsbehov, nedlagd handläggningstid och övriga omständigheter, får avgift enligt denna taxa i ett enskilt fall sättas ned eller efterskänkas.

Avgiftens erläggande m.m.

30 § Betalning av avgift enligt denna taxa ska ske till Skellefteå kommun. Betalning ska ske inom tid som anges i beslutet om avgift eller i räkning.

Verkställighetsfrågor m.m.

31 § Av 1 kap. 2 § och 9 kap. 4 § förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken, framgår att kommunal nämnds beslut om avgift får verkställas enligt utsökningsbalken.

32 § Av 1 kap. 2 § och 9 kap. 5 § förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken, framgår att kommunal nämnd får förordna att dess beslut om avgift ska gälla omedelbart även om det överklagas.

33 § Enligt 19 kap. 1 § miljöbalken överklagas kommunal nämnds beslut om avgift till länsstyrelsen.

Denna taxa träder i kraft den 1 januari 2021. I ärenden som rör tillstånd, anmälningar och dispenser tillämpas taxan på ärenden som kommer in efter denna dag.